

Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός

Αθήνα, 8 Μαΐου 2018

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΘΕΜΑ: Ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός τιμά την ξεχωριστή εορτή της Παγκόσμιας Ημέρας Ερυθρού Σταυρού & Ερυθράς Ημισελήνου

[Περισσότερο επικοινωνιακό υλικό εδώ](#)

Η 8η Μαΐου, Παγκόσμια Ημέρα Ερυθρού Σταυρού & Ερυθράς Ημισελήνου (ΕΣ/ΕΗ), αποτελεί μια ετήσια εορτή, με έντονη διεθνή διάσταση, στο πλαίσιο της οποίας αναδεικνύονται οι 7 Θεμελιώδεις Αρχές του Διεθνούς Κινήματος ΕΣ/ΕΗ, και πιο συγκεκριμένα: **ο Ανθρωπισμός, η Αμεροληψία, η Ουδετερότητα, η Ανεξαρτησία, ο Εθελοντισμός, η Ενότητα και η Παγκοσμιότητα**. Η συγκεκριμένη ημερομηνία-ορόσημο συμπίπτει με την ημερομηνία γέννησης του Ιδρυτή του Ερυθρού Σταυρού και βραβευθέντος με το πρώτο Νόμπελ Ειρήνης, Ερρίκου Ντυνάν (8 Μαΐου 1828).

Ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός τιμά την ξεχωριστή εορτή της Παγκόσμιας Ημέρας ΕΣ/ΕΗ και όσα αυτή σηματοδοτεί, εμπνέοντας, ενθαρρύνοντας και προωθώντας ένα ευρύ πλέγμα ανθρωπιστικών δράσεων που προσφέρουν φροντίδα και συμπαράσταση σε κάθε άνθρωπο που υποφέρει, χωρίς διακρίσεις ή αποκλεισμούς.

Στην πρώτη γραμμή αυτής της συστηματικής προσπάθειας, μιας προσπάθειας στενά συνδεδεμένης με τις έννοιες της αλληλεγγύης και της ανιδιοτέλειας, βρίσκονται διαχρονικά οι Εθελοντές και των τριών Σωμάτων του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού (Κοινωνικής Πρόνοιας, Νοσηλευτικής, Σαμαρειτών, Διασωστών & Ναυαγοσωστών), οι οποίοι παρέχουν τις υπηρεσίες τους συχνά υπό εξαιρετικά αντίξοες συνθήκες.

Ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός τιμά τη σημερινή ημέρα τις χιλιάδες των εθελοντών του, όπως και τα εκατοντάδες καταξιωμένα επαγγελματικά του στελέχη, παραμένοντας σε ετοιμότητα, τόσο σε κεντρικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο, για την αντιμετώπιση κάθε είδους ανθρωπιστικής ανάγκης που προκύπτει.

Η γέννηση της Ερυθροσταυρικής Ιδέας

Η Ερυθροσταυρική ιδέα γεννήθηκε το **1859**, μετά την τραυματική εμπειρία που βίωσε ο νεαρός τότε Ελβετός Henry Dunant ως αυτόπτης μάρτυρας της αιματηρής πολεμικής σύρραξης στο Solferino (Ιταλία), μεταξύ των στρατευμάτων της Γαλλίας και της Σαρδηνίας από τη μία πλευρά και της Αυστρίας από την άλλη. Ο Ντυνάν έζησε τη φρίκη του πολέμου, και κυρίως το γεγονός ότι 40,000 περίπου στρατιώτες κείτονταν νεκροί ή παρέμεναν σοβαρά τραυματίες στο πεδίο της μάχης, στερούμενοι κάθε είδους ιατρικής φροντίδας. Κατά τη διάρκεια της μάχης, οργάνωσε με όσα μέσα διέθετε τους κατοίκους της περιοχής προκειμένου να περιποιηθούν άμεσα τους τραυματίες.

Επιστρέφοντας στη γενέτειρά του, πραγματοποίησε δύο εισηγήσεις, οι οποίες στην πορεία απεδείχθησαν τόσο καθοριστικές ώστε να του απονεμηθεί το πρώτο **Βραβείο Νόμπελ Ειρήνης το 1901**.

Οι δύο αυτές εισηγήσεις αφορούσαν:

1. τη δημιουργία ενός φορέα που λίγο καιρό μετά θα ονομαστεί «Ερυθρός Σταυρός»: ενός μόνιμου δηλαδή ανθρωπιστικού φορέα που θα προσέφερε ανθρωπιστική βοήθεια εν καιρώ πολέμου, με καθήκοντα (μεταξύ άλλων) τη φροντίδα των τραυματιών & αιχμαλώτων σε κάθε μελλοντική μάχη.
2. Τη σύναψη διακυβερνητικής συνθήκης, η οποία θα αναγνώριζε την ουδετερότητα του παραπάνω Φορέα ώστε να του επιτρεπόταν η πρόσβαση στο πεδίο της μάχης.

Το 1863 θα συγκροτηθεί Επιτροπή, που αρχικά θα ονομαστεί Επιτροπή για την Ανακούφιση των Τραυματιών Πολέμου, και στη συνέχεια **Διεθνής Επιτροπή Ερυθρού Σταυρού**. Έμβλημά της ένας κόκκινος σταυρός σε λευκό φόντο (αναστροφή της σημαίας της Ελβετίας). Στη συνέχεια θα υιοθετηθεί και η Πρώτη Σύμβαση της Γενεύης. Με τις συνθήκες της Γενεύης θα τεθούν οι βάσεις του διεθνούς δικαίου για την ανθρωπιστική διαχείριση των θυμάτων του πολέμου.

Η συγκρότηση της Διεθνούς Ομοσπονδίας Συλλόγων Ερυθρού Σταυρού & Ερυθράς Ημισελήνου

Η Διεθνής Ομοσπονδία Συλλόγων Ερυθρού Σταυρού & Ερυθράς Ημισελήνου ιδρύθηκε το 1919 στο Παρίσι, στον απόηχο του Μεγάλου Πολέμου. Ο μεγάλος αριθμός θυμάτων του (9 εκατομμύρια στρατευμένοι και αντίστοιχος -αν όχι μεγαλύτερος- αριθμός αμάχων) ανέδειξε την ανάγκη στενής συνεργασίας μεταξύ των Εθνικών Συλλόγων του Ερυθρού Σταυρού, οι οποίοι είχαν εργαστεί σκληρά στο πεδίο των μαχών, **φροντίζοντας αιχμαλώτους και τραυματίες**. Είχε δημιουργηθεί συνεπώς ένα δίκτυο εθελοντών, με τεχνογνωσία & εμπειρία, το οποίο δεν έπρεπε να μείνει αναξιοποίητο.

Ο Henry P. Davison, πρόεδρος της Αμερικανικής Επιτροπής Πολέμου, πρότεινε τη δημιουργία μιας Ομοσπονδίας με πρωταρχικό μέλημά της τη **βελτίωση της υγείας** των πληθυσμών που είχαν συμμετάσχει στον Μεγάλο Πόλεμο. Η Ομοσπονδία αυτή, έχοντας ως ιδρυτικά μέλη τη Βρετανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, την Ιαπωνία και τις ΗΠΑ, θα περιελάμβανε όλους τους Εθνικούς Συλλόγους της εποχής, αλλά και θα ενθάρρυνε τη δημιουργία νέων. Επίσης, θα διεύρυνε την εντολή του Κινήματος του Ερυθρού Σταυρού, πέρα από την αυστηρή αποστολή της Διεθνούς Επιτροπής του Ερυθρού Σταυρού στο πεδίο των μαχών, συμπεριλαμβάνοντας την παροχή βοήθειας για την αντιμετώπιση έκτακτων περιστατικών που δεν είχαν προκληθεί από ένοπλες συγκρούσεις.

Η Fed μετονομάστηκε σε International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies ΔΟΕΣ και σήμερα περιλαμβάνει 190 αναγνωρισμένους Εθνικούς Συλλόγους, σχεδόν ένα σε κάθε χώρα της υφηλίου, και περίπου 60 αντιπροσωπίες στρατηγικά τοποθετημένες σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της Γης για την κάλυψη όσο των δυνατών περισσότερων αναγκών σε παγκόσμιο επίπεδο. Για την αποτελεσματικότερη λειτουργία των Εθνικών Συλλόγων, αντιπροσωπείες της Διεθνούς Ομοσπονδίας εγκαθίστανται για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα σε έναν Εθνικό Σύλλογο για να του προσφέρουν βοήθεια και συμβουλές σε πρακτικά ζητήματα (διαχείριση προγραμμάτων).